

Kočas 2001

Michael Bronec

Stránka stažena z www.scifiworld.cz

Navštivte ScifiWorld pro informace o autorech science fiction a fantasy!

Několik měsíců po Parconu 2001 jsem se dostal k tomu, abych přečetl Sborník SF & Fantasy povídek známý jako Kočas. Po zkušenosti se Sborníkem Proměna vydanému u příležitosti Bohemiaconu jsem se s chutí pustil do čtení a dobře jsem udělal.

Celkem 12 povídek na mě udělalo dojem a dokázalo mi, že česká tvorba je na vysoké úrovni a existence sci-fi, či fantasy nemůže být ohrožena, když autoři dostávají tolik nových nápadů a dokáží je také poutavě zpracovat.

Začal jsem tedy číst pěkně od začátku a to povídkou Ivany Kuglerové *Keran*. Napínavá fantasy, ve které nechybí napětí a vzrušení, ale zároveň na mě zapůsobila velice stísněně. Možná proto, že byla v některých věcech až příliš realistická a pesimistická, kdo ví, jestli autorka neprožívala těžké období svého života.

Jana Rečková je autorka druhé povídky s názvem *Kapitán z Looka Isbajoa*. Čtivá povídka uvolněnějšího rázu z nás sejme sevření tísně z předchozí povídky. Mystické sci-fi s rychlým dějovým spádem vás rozhodně zaujme a možná i trochu pobaví.

Sborník sci-fi a fantasy povídek znamená, že se tam může objevit i horor, což není na škodu a Michael Bronec nás znovu donutí zamyslet se a trochu se bát, protože jako třetí zařadil *Skokany* Pavla Renčina. Nápadité zpracování nepěkného, ale stále aktuálního tématu zaujme opravdu každého a určitě mnohokrát zatajíte dech.

Čtvrtou prací jest *Belith* od Ivany Kuglerové, známé pod přezdívkou korunní princezna české fantasy. Ivana nás zaujala první povídkou a rozhodně tak učiní i svou druhou prací. Řekl bych, že depresivní nálada, která byla v obou dílech zachycena pohlí i čtenáře. Nechci spekulovat, ale asi tak učiním, když si dovolím prohlásit, že Ivana Kuglerová dokonale popisuje stavy své duše, tedy nešťastně zamilované ženy.

Propadlým světům Edity Dufkové nejspíš propadnou ti, kteří milují krev a povídky psané tak, aby začala pracovat spíše čtenářova fantazie. O tom, jak může vypadat peklo nebo spíš o tom, že neexistuje nic jako ráj se dozvíte v povídce, která by se snadno mohla stát námětem na román.

Pět povídek a jen jedna uvolněná až humorná, deprese narůstá, říkáte si, ale vysvobození následuje spolu s *Tím nejlepším z Tommyho Browna* od Martina Koláře. Jak to bylo se stvořením světa doopravdy. Myslím, že autorova parodie na náš svět a určitě i na boha vás skutečně pobaví.

Sám editor Michael Bronec nám představí spíše než povídku divadelní hru *Spisovatelé* (tragédie v jednom dějství). Svěrázným a vtipným způsobem nám autor předkládá situaci na českém trhu s SFFH knihami a poukazuje na těžký život našich spisovatelů, jakožto i nakladatelů. Některé nápady jsou skutečně velice, řekněme velice originální.

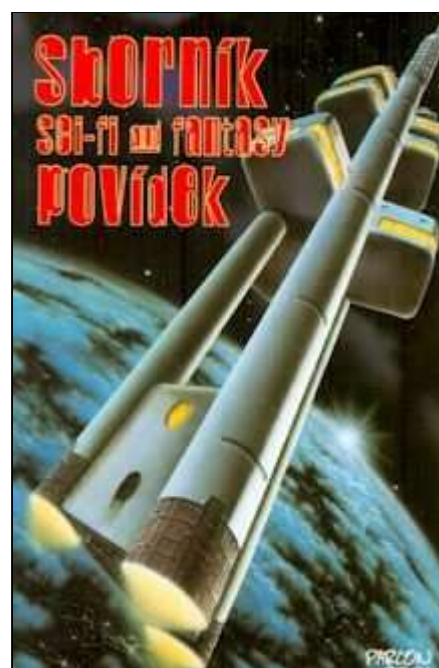
CK SS Míli Lince zaujme, zděsí, pobaví, zklame, zmate, ale rozhodně je to dobrá povídka, která ukazuje, kam až nás může dostat moderní technologie, pokud se všechno velice uspěchá. Jinak je to také o tom, jak mohlo skončit putování Frodo Pytlíka, který nesl Jeden prsten.

Pavel Renčín zabodoval skokany a kvalitu nesnižuje ani *Vzpomínkami delfína*. Vždycky se dá říci: "Kdo chce kam, pomozme mu tam."

Trup kuří, ústa lvová, chvost baziliší to je název sci-fi Martina Koutného. Kdo miluje časové paradoxy a cestování do minulosti si přijde určitě na své. Rozhodně doporučuji.

Předposlední z povídek se jmenuje *Muž bez medových koláčků* a popisuje nám, jak strašné může být používat "obyčejný" podchod. Chcete se trochu bát?

Trůn z říční mlhy je výborná pohádka, báje, pověst nebo fantasy, jak chcete. Rozhodně se setkáte s pošetilými a

chamtivými bohy, statečnými hrdiny a také zvířátky, sem tam. Každopádně všechno dobře dopadne a tak je to správné.

Jestli si myslíte, že je to všechno, tak jste na omylu. Ještě nás čeká Leonard Medek a Františka Vrbenská z ukázkou ze své chystané knihy *Stín modrého býka*. Ukázkou jsem přečetl a jsem naprosto ztracen, protože to vypadá na opravdu skvělou fantasy. Aby taky ne, vždyť spojení dvou tak dobrých spisovatelů, kteří píšou odlišným stylem musí přinést ovoce (alespoň ukázka mě o tom přesvědčila). Můžeme se těšit na příběh odehrávající se v dobách, kdy na se přes naše území převalily národy.

Beletrie tedy bylo dost a musím uznat že kvalitní, ačkoliv až moc pesimistické a stresující. Je mi to trochu líto, když si vzpomenu na úchvatné utopistické, ale velice optimistické dílko I. Jefremova. Na konci knihy nás očekává něco o autorech a povídkách...

Zavěrečné poděkování a Kočasu 2001 je konec, ale určitě jen na rok, kdy ho vystřídá jeho mladší sourozenec (alespoň doufám).

© Jan Pechanec, 28.9.2001, ScifiWorld